

כאן ביתי אל מול גולן

עלון פנימי לא לפרסום

ט' בתמוז תשנ"ח
3 ביולי 1998

מס' 1597

ליל-גליל

מילים: נתן אלתרמן
לחן: מרדכי זעירא

שֶׁר הָרוּחַ: לִילָה, לִיל,
מִי יוֹצֵא אֶל הַהָרִים?
לֹא הַגְּדִי וְלֹא הָאֵיל,
לֹא רוּעָה וְעֶדְרִים.
וְעוֹנָה לוֹ אֲבִיגַיִל:
לֹא יוֹצֵא בְּלִיל הַגְּדִי,
רַק לְבִי יוֹצֵא בְּלִיל
אֶל דּוּדִי, אֶל יַחֲדָי!
לִיל-גְּלִיל, לִיל-גְּלִיל...

כָּל הַכֶּפֶר שׁוֹקֵט, רוֹגֵעַ,
שָׁבוּ, שָׁבוּ עֶדְרִים.
עִם הָרוּחַ לִי אֶצְאָה,
וְעֵינַי אֶל הַהָרִים.
עַל הָרִים שׁוֹכֵן הַלִּיל,
עֲרַפֵּל מָלֵא הַגִּיָּא.
שֶׁר הָרוּחַ: אֲבִיגַיִל,
בוֹאִי, בוֹאִי אַחֲרַי.

לִיל-גְּלִיל, לִיל-גְּלִיל,
רוּחַ בָּא קֶל-קֶלֶל,
לִיל-גְּלִיל, לִיל-גְּלִיל,
רוּחַ, רוּחַ, רוּחַ - לִיל.
מִעֲלֵי שָׁמַי מְרוֹם,
לְרַגְלֵי - מִי מְרוֹם.

עַל הָהָר שׁוֹכֵן עֲגוֹ
וְדוּדֵי הַלֵּךְ לָדוֹ.
עֲרַפֵּל בִּגְיָא שׁוֹכֵן,
רַד דּוּדֵי אֶל הַיַּרְדֵּן.

עַל הָהָר שׁוֹכֵן עֲגוֹ,
שְׁבִיל בְּהָר מוֹלִיךְ לָדוֹ.
עֲרַפֵּל בִּגְיָא שׁוֹכֵן,
שְׁבִיל מוֹלִיךְ אֶל הַיַּרְדֵּן.

כל מי שראשיתו בפועל ביום העליה על הקרקע בלילה ההוא ב-1948
לא ישכח את התפאורה בה למד את השיר הזה.
עייפים ומרוממי רוח ישבנו סביב למדורה ושרנו - ואז עזריאל, קצין
אמיתי של צה"ל הצעיר שעמד לצדינו לאורך כל היום הראשון הזה,
התחיל לשיר. הקשבנו מוקסמים. אחר כך הצטרפנו, בתחילה במהוסס
ובסוף במלא הגרון. 'ליל גליל, לילה ליל ליל'. והכוכבים מבהיקים
מעל בעוצמתם הקייצית, והסודרים מעבד לוודי, והאוהלים עומדים איתן.
לא - על הלילה ההוא לא הייתי מוותרת בעד כל מחיר, והוא מחזק אותי
עד עצם היום הזה...

אנגה

מלך טוב
לכל בני המלכה
ולמשפחות החולדות

אוהד דבולט

לפני אדם

דביר בן-רש

ליו נוי

חלומי מצין-טרטין

יסמין מלינה

נרית לית

צידן בן-לאב

רוצי אדלשטיין

שירן הרמץ

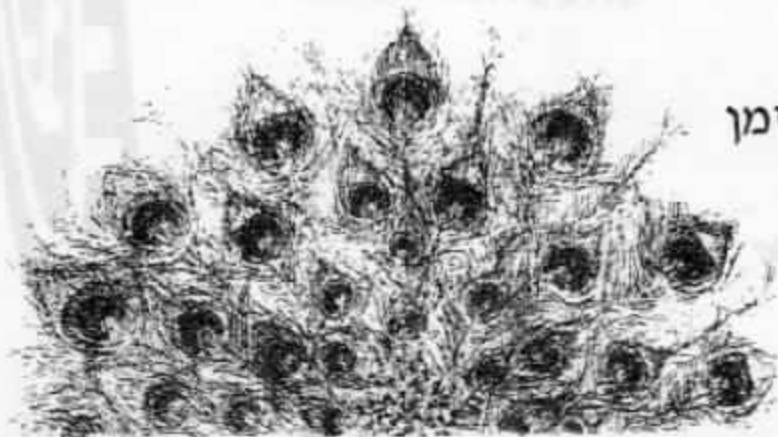
כתת טווס

מזמינה אתכם להצגת בר-המצוה

"סיוט של מסיבה"

שתתקיים ביום שישי 3/7/98

בשעה 20:30 באולם דדו.

לאחר ההצגה, הציבור מוזמן
למסיבה וכיבוד בבריקה.

ביום שבת, למחרת,

עליה לתורה

בשעה 9:00 במועדון.

המצב הדמוגרפי של חברי כפר הנושיא הוא:

1 9 9 8

יש לנו 295 חברים (שכמה מהם נמצאים בשנת חופש)

25.5% הם מעל גיל 70.

17% הם בני שישים ו-15% בני חמישים.

זאת אומרת בשלב הזה 57% של חברינו הם מעל גיל 50.

החברים שגילם פחות מארבעים שנה הם רק 15% של האוכלוסיה.

חברים י ק ר י ם (ובמיוחד הצעירים שבינינו):
עלינו לקלט עוד חברים צעירים.

מזמאת כפר הנושיא 12305 - טל: 06-6914962/81 - פקס: 06-935698

לקראת חופשת הקיץ הקרבה: @

אנו מבקשות להזכיר לחברים שאינן
ביכולתנו לספל באורחים ובבני משק מבקרים
ומשפחותיהם.

אנא מכם - אל תעמידו אותנו במצב שנצטרך
להגיד לא.

ישנה אפשרות לבדק (אצל דורית במרפאה) אם בנך\בתך עדיין
זכאיים בקופת חולים.

מזל טוב... מזל טוב

**** ימי הולדת ****

- 5.7. מיירון שוורץ
ג'קי עמר
אפרת עדן
ורד קולקר
אורן ושקד קולמן (נכדים - רות ר.)
ילי סינה (נכד)
תום מעין
- 6.7. גב' אן בילגורי
עפרי וגנר
מיקה הרמץ
- 7.7. אבנר וולר (נכד - מ. כהן)
עדי לוין (נכדה)
ירדן פרנק
דפנה שיינגזיכס
- 8.7. יותם עמית
אורי יהודה עיתם (נכד - ארנברג)
מיקה וולר (נכדה - מ. כהן)
אלון עדר (נכד)
דניאל כהן (נכד)

**** ימי נישואין ****

- 6.7. מרים ואמנון המאירי
7.7. ג'ין ווילי פינקוס
ריקי וירון סינה
קרים ושמואליק אפשטיין
8.7. ויטה וראובן מנדזיגורסקי
תרצה ואופיר שובל
10.7. יהודית וקני ויטהם
דורית ומיקי חיים
מיכל יעקב דדוש
- 9.7. מרי אוריון
אסנת אגמון
אלון פרימוסס
דנה בן-חיים (נכדה)
כליל נוי
אולגה אליאב
- 10.7. יהודה עדר
שקד פרנק
- 11.7. ג'ייסון פרלסון
אשר איילון
תומר לוין (נכדה)

(אל) כל הציבור

(מן) המרפאה

אנו רוצות להזכירכם, שבמשך השבוע

א י נ א ח ו ת ת ו ר נ י ת

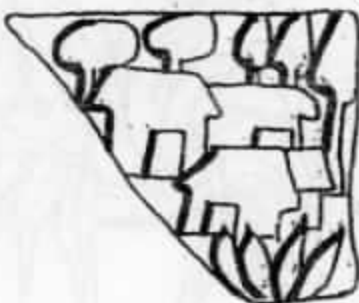
ויש כנהוג לפי ההנחיות שחולקו בחובדת:

מוקד חרום, מ י ו נ

או (במקרים בהולים) לאחיות או לכל בעל מקצוע רפואי אחר.

מה נשמע?

נו, הפעם זה רשמי - החופש באמת התחיל, אפילו לתלון הצעיר ביותר! כמו עיני ראיתי אותם חוזרים מבית הספר ביום שני שעבר - ישראל... לבריכה, שם חיכתה להם ארוחת צהריים נהדרת, עם צ'יפס והכל! אריה המדריך סיפר לי שעוד סיום מיוחד - (או התחלה אם תרצו) יהיה להם למחרת יום ג' בכינרת.

על יתר תכניות לחופש הארוך בטח עוד נשמע בהמשך. מהאחד ביולי הבריכה תהיה פתוחה כל היום ללא הפסקה! דבר זה רק מתאפשר הודות להצטרפותו של רביב פ. לצוות המצילים.

עד לקריאת שורות אלה אולי חזר השער כבר למצבו התקין, ושוב נוכל ללחוץ על כפתורים ולהעביר כרטיס מגנטי.

את ה'איתמים' הבאים גיליתי בעיתונות המקומית והקיבוצית, וישר ניגשתי למקורות המידע על מנת לאשר:
(א) משפחה אמריקאית, סבא אחד מירושלים, סבא שני מאוהיו, ארה"ב (סנסור לשעבר) החליטה לחגוג לנכדם המאומץ בר-מצווה בארץ. הסיסו את הילד ארצה שבוע קודם כדי שיוכל לקבל 'בוסטר' - שיפור - לפרשה שלו, אצל הרבנית תרצה שלנו, כמובן. היא גם ערכה את הסקס במועדון בקרב המשפחה בלבד. 'כיבוד?' שאלתי. 'לא' תרצה אמרה - 'לא כאן, אלא ארוחת צהריים מפוארת במלון בסבריה.

(ב) על להקת 'אחת וחמישה' כבר שמעתם? 'הרכב מוסיקלי חדש שצץ לאחרונה בגליל. אתי גל היא האחת, החמישה הם בוגרי להקת הזמר של נחום היימן. לא, הם לא הולכים להיות התשובה הצפונית של 'היי-פייב'. כך כתוב ב-'על הצפון'. ואיך כל זה נוגע לנו? כי מיקי נוי אחד מן החמישה! והוא מספר שהם נפגשים פעם בשבוע, מאד נהנים לשיר ביחד, והביקורות מהמופעים עד היום היו טובות מאד יש להם תכנית של כ-20 דקות והופיעו כבר בשבועות בסילת הירדן, בכפר מטריק (שם לא רצו לתת להם לרדת מן הבמה) וב-14.7 ישתתפו בחגיגות ה-90 שנה ל'השומר' בתל-חי. בהצלחה!

הסנוניות הראשונות למפגש הבנים כבר החלו להגיע - או אולי אלה סתם ביקורי מולדת? ברוכות הבאות: לשולי, מבית דיבון, שזה ביקורה הראשון מזה שמונה שנים: לאורלי, ארנולד והבת, טבע, ולדריה (נכדתה של ריני טנא, הבת של אביסל, אחותו של רענן), יחד עם משפחתה הצעירה.

סוף שבוע עמוס לפנינו - חגיגות החמישים שלנו יוצאות לדרך ביום ה'. בר-מצווה לכיתת 'טווס' ומסיבות משפחתיות בשישי/שבת.

אז, שנהנה כולנו, ושנהיה בריאים.
שבת שלום, אל זה

קטע זה הגיע ממקור אחר וכתרתו 'מה נשמע'.
כידוע, מדריך טומי כל מני קבוצות בירדן ההררי. לפני או אחרי הסיור הם אוכלים איפושהו ארוחת צהריים. מה עם אוכלי 'כשר'?
"אנו אומרים להם כמה מנות כשרות אנו צריכים, והם מספקים אותן בלי בעיות." לעומת כל סיפורי היום-יום, יש סיפורי יום-יום אחרים.

נאמר במסיבת הפרידה

ל-יוסי כ"ץ

בצאתו מהמפעל.

(המחברת צפורה)

יוסי,

אילו ידע המנהל החדש לאיזה נעליים גדולות הוא נכנס, היה קצת מודאג...
כי - כדי לשמור על אותה רמה יהיה עליו לעמול קשה!

יהיה עליו להגיע מאוד-מאוד מוקדם
ולצאת מכאן בערב הרבה אחרי כולם;
לשמור על נועם הליכות, חיוך לכל אדם
אך כשצריך ירעים קולו - מה לעשות, גם זה נחוץ מפעם לפעם!
לדעת מה לומר, בזמן ובמקום,
ועם זאת לא לפגוע באיש - חס ושלום!
לדחות את הטפל ולראות את העיקר,
לקלוט חיש כל מצב, לנתח כל דבר,
להתבטא בבהירות כך שהכל יובן
ולהדגים בגראפים על הלוח הלבן.
לשמור ארגון וסדר, למרות הבלאגאן,
נקי ומצוחצח תמיד, ממש כמו דוגמן!
(וזה לא סוד כי ידידנו יוסי קצת גנדרן.....)

לחיות את הייצור בכל שלב ובכל מקום,
לדעת איך ואיפה, וכמה בכל יום;
להכיר את המפעל מן המסד עד הטפחות
להיות חבר אינטימי של כל המכונות...
לדעת מה הולך גם בגדול גם בקטן
ובכל נושא, בכל עניין תמיד הוא מעודכן;
לקפוץ מהר מפה לשם לבחון את הבעיות
לשמוע כל אדם ולהציע פתרונות...

והייתי יכולה להמשיך ולהוסיף עוד כהנה וכהנה, אך אומר בקיצור, יוסי, שאתה
הצבת נורמות ניהול שמי ייתן והבאים אחרריך יוכלו לעמוד בהן.

ועכשיו, שאתה פורש מאתנו, אני בטוחה שכולנו מאחלים לך שתמצא אתגר חדש
ומעניין, ראוי לכשרונותיך, ושתצליח בו לא פחות משהצלחת אצלנו. אנו,
שעבדנו אתך מקרוב נתגעגע אליך.

בידידות, מכל החברים

הצהרה אישית

דוד קולטס

בתקופה האחרונה, כאשר גברו הלחצים להנהיג שינויים מרחיקי לכת בקיבוץ, ולפרק את הבסיס השוויוני (פחות או יותר), אנחנו מוצפים בחומר רישמי אודות היתרונות של הצעדים שיינקטו. אמנם, עוד אין החלטות רשמיות, אך אף אחד מהכתובים האלה לא מציין את העובדה הזאת, והדליפה המתמדת בנוסף "ייהרס קרתגה" נותנת את התחושה שכולם כבר הסכימו.

ל א כ ך.

גם אלה שמתלהבים ודוחפים את רעיונותיהם ומסבירים לנו שלחבר יהיה טוב יותר - ואיננו בא להתנוש בהם על הרעיון - מוכנים להודות שיש מחיר של מאמץ נוסף. לא שמאמץ נוסף הוא מושג מפחיד, הרי מעודדים אנחנו להתאמץ יותר לפחות ארבעים שנה לפי זכרוננו, ותמיד נענינו לסיסמה. אך יש מחיר אחר שלא נעים להזכירו בציבור, וזה המחיר שאחדים מאיתנו נשלם, ושאין מדובר בתמורה הולמת עבורו ואין פיצוי על עולם רווחני שהתנפץ. איננו מייצג איש מלבד עצמי, אך משהו בי גם נכון לגבי חלק מסוים של חברתנו.

באתי לכאן - לא בכדי לבנות לעצמי רמת חיים גבוהה, וגם לא להתפרסם כגיבור העם - אלא כדי להשפיע מעט על הדפוסים המקובלים בחברה שממנה באתי, לעזור בבניית עתיד לעם היהודי. נשמע גרנדיוזי, אך כאלה היינו. לקח לי שלושים שנה להגיע למסקנה שכשלת לפחות בחלק של הגשמתה, ועוד חמש שנים ללמוד את הפתגם "אם אין אני לי" מי לי". כן, חברים. מי שישלם את המחיר הכבד הוא זה שלא דאג לקדם את עצמו, אלא ציית לתכתיבי 'צו השעה', מי שעוד לא זכה בפנסיה, (ויהיה זה כבוד גדול להיות פנסיונר בלי פנסיה), מי שלא ירש בסתר, ומי שמתקרב לגיל הפרישה ואינו מסוגל למצא עבודה ריווחית משום גילו, כן, אני ועוד כמוני, אנחנו נדרשים לשלם את מחיר שאיפותיכם.

כאן ביתנו היחיד, שבנינו עבור כולנו, ומוטב שנתנהג בהתאם. כולנו נחנו שכם כדי שהדור השני ירכוש השכלה "לבנות ולהבנות" - לא רק מילים. מה נקבל בתמורה? ספיחה על השכם אינה מספקת. שאנחנו נתנו את היסוד שעליו הדור השני בנה - כל אחד לעצמו - הקריירה שלו.

מה עם חובותיהם כלפיו?

ובכל זאת רוצים שינוי, ושכר כמו בעולם הגדול. בבקשה - מי שירצה, יכול לחיות בינינו בביתו וגיתו בתור 'תושב', במקום לרוקן את המונח 'חבר' מכל תוכן. כמובן, שיצטרך לשלם על הכל - דיור, חינוך, בריאות, מיסים כלליים ומוניציפאליים - אבל הוא יהיה חופשי להתמודד בשוק העבודה ולקבל שכר שהולם את כישוריו. לא מסובך לעבד תכנית לפי הדרישה הזאת, ובעצם במה זה שונה מרצונות החברים ההם?

ובכל זאת רוצים שכר דיפרנציאלי. בבקשה. בכל ענף שעובר את התכנית השנתית הקבועה מראש, העודף יינתן כבונוס לעובדים בו. לא צריך את המקל. לפי התאוריה מספיק הגזר. וכל זה מתאים לרעיון של ענפים אוטונומיים (גם בשרותים). כאשר מנהל הענף יוכיח שהוא שווה יותר - רק אז יקבל יותר. אני לא כלכלן, אבל אני יודע שכל התאוריות וכל השיטות טובות רק כמו מפעיליהן. "מה שלא שווה - לא כדאי". אני בטוח שאיש לא יחלוק על הסיסמה הזאת, גם כאשר ה"מה" הופך ל"מי".

הקיבוץ לא נגמר עד שקוברים אותו. ולנו, חברי הקיבוץ אין מה להפסיד במלחמה נגד בואו של היום הנורא הזה.

של מי הקיבוץ הזה לעזאזל

זה לא סוד ובעצם הלוואי שהיינו כבר מאחורי כל זה ואני מתכוון שוב למצב המדרדר של הקיבוץ.

כפי שאני רואה את מצב העניינים כאן בכפר-הנשיא, הפרשנות שלי וההרגשה האישית שלי ושל עוד חברים שיוצא לי לשוחח אתם היא שאנו כקיבוץ נמצאים בלשון הכדורגל ורוח המונדיאל בזמן פציעות ובתוספת זמן, כל רגע עלולה להישמע שריקת הסיום לקיומנו כקיבוץ, אך יש עדיין כאלו שחושבים שאפשר להמשיך לשחק את הקיבוץ לאורך זמן ולא מודעים לשעון החול ההולך ואוזל.

כאחד שהגיע לכאן מבחוץ מיד הבנתי שהמקום חי בשקר חברתי וכלכלי ורמת הליברציה הגבוהה של אותם ימים תהיה כמו בומרנג שחוזר ופוגע במישהו.

במשך כל השנים לשהותי כאן ניסיתי לתרום לקהילה במיטב יכולתי וכשרוני הדל לרווחת הקהילה ומלאתי שורה של תפקידים, כולל הנוכח: מתוך אמונה ביכולתי להשפיע ולקדם עניינים, בחלקם הצלחתי ובחלקם יצאתי בתסכול עמוק נוכח ההרגשה. במיוחד בישיבתי במזכירות שהכל נעשה מתוך כוחנות וסילוף עובדות ובעיקר לא נאמרת כל האמת והרשימה של אותם בעלי תפקידים ארוכה וידועה די אם נזכיר את מחטף קרנות הפנסיה של אותם ימים.

ידוע לכל שאני הייתי במשך שנים מתנגד פעיל לכל מהלך השינויים שתפס אותנו עם המכנסיים למטה, כי כפר-הנשיא לא היה מוכן אז וגם לא היום לצורה ולדרך שבה ניסו לכפות את השינויים.

כל ההקדמה הארוכה הזאת נעדה להוביל אותנו לימים אלה שבהם אין חדש תחת השמש וגורע יותר, עננה כבדה מסתירה את קרני השמש.

כמו אז גם היום ובמיוחד ב-5 השנים האחרונות שוב מסלפים עובדות ומסתירים אמיתות ונוהגים בכוחנות "תפקידית". מעמיסים אותנו בניירת ובמספרים ואומרים לנו, "תאכלו כי זה מה יש".

כל נושא ההפרטות חילחל בתוך החברה כמו סרטן בגוף האדם ואין מושיע. ענפים נפתחים ונסגרים בל שום הסבר פשוט לאוזן הממוצעת. הכספים נשפכים לתעלות הלא נכונות ואין מי שיוהיר או יעצור. המגמה המוטעית של מרכז המשק של אותם ימים וגם כיום לתת לכמה שיותר חברים לעבוד בחוץ התבררה ככישלון חרוץ ופגעה בתפקודו של הקיבוץ יותר מאשר הועילה, לראיה מצב המפעל בעיקר ומצב הענפים בכלל.

במיוחד צר לי על הגעשה בתחום החינוך ששם שוב לא היה מספיק כוח לעמוד ולהתנגד לצמצום כוח העבודה, כמו למשל בגיל הרך, (ראויה לציון עיריית גרשמן).

היציאה הסיטונית של חברים לעבודות חוץ גרמה בין היתר להחרפת הפער בין חברים העובדים מחוץ לקיבוץ לבין אלו שעדיין נשארו בתוך.

מצב שפוגע בכל מגזר במשק ובעיקר בחדר-האוכל, מטבח ששם אין יכולת לנהל את המקום בצורה המבטיחה מקום שנעים לשהות בו ולהנות ממנו, ואז רצים לכל מיני פתרונות שבסופו של דבר וכמו כל הפתרונות עד היום יעלו לנו יותר ונקבל פחות.

אם ההפדטה בחדר האוכל נבשלה, לדעתי לבטל אותה או לצאת במכרז פנימי בין החברים על ניהול המקום עם תקצוב מתאים, בדיוק מאותם מקורות שבהם רצו לממן את משגיח הכשרות, או לשפץ כבר כיום את המקום!

נושא הכשרת חדר האוכל מעביר אותי לנושא משרד מוסד סידור העבודה ומשרד משאבי אנוש והעומדת בראשו. לא יתכן שכבר תקופה ארוכה מוסד סידור העבודה נפח את נשמתו, צץ לפתע ובלי שום התראה מוסד חדש שלקח את המפתחות לידיים ושוב התחיל להפצץ אותנו בניירות ומספרים, בניגוד גמור וכאילו מתוך מגמה להכעיס ולמצב הקיבוץ כיום, לרגשות של החברים ולחוסר הבהירות לגבי העתיד.

לתמר ברצוני לומר שממקום מושבך כיום ובמעמדך קל לך לדבר בשבחה של שריטה, אבל כאחד שמוקיר את שכלך ופיקחותך אני יודע שלא היית נדרשת לקמפיין למען שריטה כי את יודעת שהמצב לא טוב, ויותר מכך, הניסיון של שלושה בעלי תפקידים בחדר אחד לא עלה יפה, עם מרכז משק כמו שהיה, עם מזכירת קהילה ומזכירה בצילה, וכל זאת אני אומר מתוך צער עמוק כי בשניים ומתוך השלושה אני תמכתי וקצת התאכזבתי. לכן, אני בניגוד אלייך חושב שאין לבחור בשריטה לתפקיד המוצע ולו גם בשל העובדה המפוקפקת שאין יותר טוב.

ושוב כהרגלי ובמכתבי למערכת אני מתנצל בפני כל מי שקרא את הכתבה ונפגע כי זוהי דרכי לכתוב את מה שאני חושב ומרגיש, כמעט בלי לצנזר, ובלי רצון להשמיץ אף אחד.

אני מאחל לכולנו חג 50 שמח ושנוחה לחוג ולשמוח בעוד עשרות של חגים ושמחות.

שבת שלום,
שבי.

נ.ב. פתחתי במונדיאל ואסיים אתו - כדאי לראות היום במונדיאל ברזיל נגד דנמרק כי אח שלי פיטר שמייכל משחק.

בחירות לניהול הקהילה

הכתבה של תמר מלפני שבוע דורשת תשובה.

מסיבות שאין טעם להיכנס אליהן אנחנו בדרך כלל בוחרים בבעלי תפקיד לפי שיטת הקומינטרן, לפיה מוצע מועמד אחד בלבד לבחירה - שיטה שלא מתקיימת בשום מערך דמוקרטי אחר. למרות מה שתמר כותבת על הקושי למצוא מועמד אלטרנטיבי, קיימת זכות חיונית להצביע נגד המועמד היחיד. טוב עשה דודו כשהכניס את הנוהל של "הצבעת אימון" המאפשר ביטוי פומבי לזכות זאת.

יש לי בעיה עם הנקודה השניה שאליה אני רוצה להתייחס. לא היה מקובל אצלנו לנהל מסע בחירות על דפי "דברי הכפר", עם ההתייחסות האישית הכרוכה בכך, ומוטב כך. אך תמר הרשתה לעצמה להפר את הכלל הזה ובעקבותי אני מרשה לעצמי להרים את הכפפה שהיא זדקה.

הביטוי "לסגור חשבונות" נלקח מעולם הפשע, והוא נבחר בגלל הטעם האפל הזה כתחבולה ביחסי ציבור בלבד. להגיד שהמועמד לקדנציה שניה נשפט על מעשיו בקדנציה הראשונה היה פחות מגמתי. אנחנו לא פושעים מהעולם התחתון ולא ילדים שפועלים מתור "ברוגז". רובנו הגדול מספיק בשלים ושקולים להבדיל בין עלבון של רגע לבין מעשים שמצביעים על תכונות הפוסלות את המועמד בעינינו. והיה ואין מעשים כאלה במקרה הנכחי, הכתבה של תמר מיותרת.

בינינו לבין

חמישים שנות קיום מוצלות

מי שבא לבקר ביישובנו כאורח, ומעיין באוסף התמונות שנמצא בארכיון קיבוצנו, לא יוכל אלא להתפלא מן ההבדל שבין מה שהיה לפני ארבעים - חמישים שנה ומה שיש היום. אמנם אז פרצופי הוותיקים היו קצת יותר צעירים, והילדים שבתמונות שחור-לבן - דוד, אורי, צילה, צביה, עמי, דליה ועוד אחרים, הם, הם מלהזכיר, בני חמישים וכבר מזמן הורים לדור שלישי - אבל אפשר בקלות לזהות אותם. הצריפים והאוהלים אינם. מחלת הקדחת איננה, אם כי בזמן האחרון הצליח הנרי בן-יהודה לבלבל את מומחי הרפואה במשהו דמוי קדחת. - מה שמוכיח שלכושר ההמצאה של ותיקינו אין גבולות! ביישוב של היום אין כמעט בוצ' בחורף, אין מקלחת ציבורית, וחדר המשפחה הסטנדרטי הפך לדירה מרווחת, עם מרפסת סגורה ותוספת סגורה למרפסת הסגורה... חדר האוכל איננו מה שהיה: לא שמים נסורת בכניסה, ובמקום להיות מרכז חברתי הוא הפך למרכז מחלוקת. אבל לא קושרים סכין בודד לכל שולחן, וארו-חת בוקר איננה רק חצי ביצה, זיתים, לחם וריבה. מסורת היא מסורת. לכן הדייסה שהיתה היא אותה דייסה של ימינו, כי כך לימדונו אבותינו.

יש עצים וגינות. יש מדרכות ופחי אשפה שלא כל אחד יודע לנצל. יש ענפים... יש ענפים? אין רפת ואין צאן, אבל יש חתולים ויש כלבים. אמרו לנו שלא נצליח להקים משק קיבוצי באיזור זה של הגליל המזרחי, והוכחנו שאפשר. עזבו אותנו רבים ובאו אחרים. הלכנו וגדלנו, ותמיד שמחנו בחנינו וגם כשלא היו חגים. ה'זיג' נולד-נוצר בתנועה, יש אומרים בתוך ההכשרות, והצחוק בלילות שבת ליווה את האלתורים של בדרוינו - מוסי, איזי פ., ושלום נמלי ז"ל, שהחיו את הקרבות של הצבא הבריטי בפילות נידחות של האימפריה הבריטית בנוסח: "The Fuzzi-wuzzis are massing for an attack. Carruthers, wait until you see the whites of their eyes before you open fire."

"Tell the old girl that I died for England and the Queen, God bless her..."

אלה שבאו מהכשרת 'גורזי ליז' לא נשארו חייבים והציגו את גורסתם לקרבות מלחמת העולם השנייה. היריבויות נשכחו, הפכנו לחברה מלוכדת וצוחקת ביחד. חוש ההומור הציל אותנו, כי המציאות היתה קשה. המסורת החברתית-קיבוצית התאימה לנו ושנות ההכשרה הארוכות חישלו גרעין מייסדים חזק ואופטימי. בחינוך נכשלנו במידה מסויימת. הרבה מבנינו לא העריכו את נחיצותו של קיבוץ באיזור קשה לחקלאות, והרחיקו לכת לערים, ואף למקומות מעבר לים.

הזמן עושה את שלו, אף כי יש עדיין ברק בעיני דור המייסדים. ידיים חדשות אוחזות בהגה הקיבוץ, ואיתן נפתח לקסיקון מונחים חדש: קהילה, תגמול, פרס-קנס... האסיפה, שהיתה מפגש חברתי כמעט שבועי, נקברה. "אותם ארבעים פרצופים זקנים מחליטים בשביל שלוש מאות חברים" הם אמרו. ובמקום זה נתנו לנו מועצה של אותם שלושים פרצופים מגילים שונים, שמחליטים בשביל שלוש מאות חברים.

במשך רוב יובל השנים שקיבוץ זה קיים, הוא היה סיפור של הצלחה חב-רתית וציונית. הציונות לא עברה מן העולם. מדינת ישראל בלי ציונות ובלי ערכים היא לא המדינה שעליה חלמנו ונאבקנו.

בחג כזה כדאי ורצוי לסיים בברכה. מי יתן והצלחת חמישים השנים הראשונות תמשיך לשרור עוד חמישים שנים לפחות. לחברי בעלי הצחוק: שוש וגרשי, מיכאל וריני, מוסי, הנרי ב', ג'ו סינה ואלק: כה ל ח י ! חג שמח ושבת שלום,

שעת סיפור

מלך מרוקו מקונן: "איכה ישבה בדד"

התפעל האימאם מדברי הרב ואורו עיניו
וכל כך גדלה התפעלותו,
עד שקבל עליו את דת משה וישאל
ושמו קרא משה, כשם הרב.
היו משה הרב ומשה הנזר מתרועעים יחד
ומעמיקים ולמודים יחד, בימים ובלילות.

בעיר הנקה מאראקש, שבדרום הסמלקה מרוקו,
מלך מלך חסד שהיה אוהב יהודים.
ולא רק יהודים אהב המלך
אלא גם שירת, נגינה ומחול.
כשהיו מקהלות ולקקות מופיעות לפניו
בנו הנודים שהיה בנו עדו ביפיו הרב,
היה גם מבסא, יורד אל המנגנים והמחוללים,
מתערב ביניהם, משוחח אתם ואפילו רוקד.
בין המקהלות הללו הסויק המלך
גם בלחקה היהודית.
לחקת "באמבארה" הצטיינה במנגינה הבושים,
שעטו מלבושים מרשרשים בצדפים
ומתופפים בצלחות מתכת;
לחקת "הנלאנה" שהיו רוקדים בשחרים
ומצלצלים קבלים מבלים שונים עשויים פח -
מפליאים לעשות ומסעירים את המחוללים
עד שכדון;
לחקת "אלהודנה" לא תופפה ולא צלצלה...
היא השמיעה מנגינות נגון עתיקות
מסורות מדור לדור מאז גולת בבל,
מאז אותם ימים
שהיו יושבים על גהרות בבל
ושוביהם מצוים עליהם:
"שירו לנו משירי ציון".
לבו של המלך היה נצבט בקרבו
לשמע שירי היהודים, עד שהיה בוכה.
יום אחד, נהיה זה תשעה באב,
והוא גם יום מלאת חמש שנים למלכות המלך.
הנא המלך את שניו וכל עמו למשתה.
כל לילה וכל מקהלה חומיעה בתורה

י"ד תמוז תשכ"ו (1966) - שלום נחלי

חדר אוכל ענף עסקי האומנם ?

הנתונים בטבלה הם מתוך 3 דפים שהופצו לציבור . המספרים באש"ח .

דף מספר III תאריך 16.6.98		דף מספר II תאריך 27.4.98		דף מספר I תאריך 8.4.98		
98/99	97	98/99	97	98/99	97	שנות תקציב
975	975	625	975			הכנסות מחברים
* 1105	1105	760	1260	500	1,000	סבסוד של הקהילה
** 390	-	665	-	700		מכירות למפעל אירועים לינה וכו'
*** 2470	2080	2050	2235			סה"כ הכנסות
1150	1150	590	1150			הוצאות מזון חברים
740	675	610	830			עבודה כולל משגיח
**** 255	255	225	255			אנרגיה אחזקת רכב
28	-	305	-			הוצאות נוספות עבור מכירות חוץ
80	-	100	-			כשרות
130	-		-			הוצאות מזון למכירה למפעל ועוד
2383 *****	2080	1830	2235			סה"כ הוצאות
87	0	220	0			יתרה

* בדף ה-I הסבסוד 50% בדף ה-II הסבסוד 65% בדף ה-III הסבסוד 100% .

** בדף ה-I המכירות בשנה הראשונה 700 ובדף ה-III 390 ש"ח הכיצד !!

*** אין התאמה וזהות בין המספרים של שנת 97 בין דף II לדף III .

**** עבודה + משגיח כשרות בדף מספר II יורדת 220 אלף ש"ח לעומת דף מס' III שמחיר העבודה עולה ב-65 אלף ש"ח .

***** יש פער בסה"כ ההוצאות של 553 אלף ש"ח בין דף II לדף III .

שאלה : - מה ניתן להסיק מהמספרים שנמסרו לנו ?

תשובה : - מדובר במשחק במספרים אך בודאי לא בתוכנית עיסקית .

שאלה : - כיצד ענף עיסקי נבנה עם סבסוד של 1,105,000 ש"ח ?

תשובה : - זו אחיזת עיניים , כבר בשנת 95 הוחלט על ענף המזון כענף אוטונומי עד היום הוא איננו אוטונומי כלל .

- שאלה: - האם עד היום לא מכרנו ארוחות ולא קיימנו אירועים ?
- תשובה: - בהחלט מכרנו ומוכרים הן עבור הלינה הכפרית והן עבור המפעל ועוד .
ניתן ללא כל השקעה נוספת לאפשר לעובדי המפעל לאכול בח"א (לפחות 50% מהם אינם שומרים על כשרות) הדבר יכול להביא להכנסה נוספת של כ-100,000 ש"ח לשנה.
- שאלה: - מה מונע מאיתנו לקבל אוטובוס מטיילים לאכול אצלנו ?
- תשובה: - אין לנו שירותים עבור אותם מטיילים (תיירים) שרוצים דבר ראשון להתפנות .
- שאלה: - האם בתוכנית ההשקעות הוקצבו כספים לטובת הקמת שירותים ?
- תשובה: - שלילי , מדובר בהוצאה כבדה של כ-200,000 ש"ח .
- שאלה: - האם בוצע סקר שוק בנושא קייטרינג למפעלים באזור ?
- תשובה: - בודאי שלא כי אחרת לא היו בונים תוכניות על מפעלים בצח"ר ובאזור .
שרותי הסעדה של אילת השחר פשטו את הרגל בתחרות מול חברות המספקות שרותי קייטרינג באזור .
- שאלה: - האם ניתן להאמין למספרים שניתנו ? האם ההשקעה בהכשרת המטבח תהיה רק 80,400 ש"ח ?
- תשובה: - יש להביא בחשבון שהשקעה תהיה כפולה כפי שקורה במרבית המקרים .
- שאלה: - כיצד סעיף האנרגיה בשנת 97 הוא 255,000 ש"ח ובתחזית לשנת 99 כאשר לסעיף האנרגיה מצטרפת אחזקת רכב ומגדילים את הפעילות המחיר נשאר זהה .
- תשובה: - אל תאמינו למספרים .
- שאלה: - אם כן מה הבעיה ?
- תשובה: - ניהול , חייבים למצוא מנהל ולהכניס את המכשור עבור שיטת הקפיטריה .

אפרים מעין

28/6/98

לחברים שלום.

אסיפת-תקיים ביום ב' 29/6/98 בשעה 21⁰⁰ במועדון.

סדר היום

ערעור על תוצאות ההצבעה בקלפי בנושא הפיכת חדר האוכל למרכז אוטונומי, כולל הכשרת המטבח.

על פי התקנון, יהיה דובר אחד בעד ודובר אחד נגד. חברים הרוצים להביע דעתם בנושא, מוזמנים לכתוב לדפי מידע ולהביא את הדפים בהקדם למזכירות, כדי שניתן יהיה לפרסם לציבור לפני יום רביעי.

הקלפי יתקיים ביום ד' 1/7/98.

צילח

הכשרת המטבח וחדר האכל

למרות שבביתי אנו שומרים על כשרות ובבואנו לחדר האכל לא אוכלים מאכלי בשר - הפשרה שמאפשרת לנו לחיות בתוך חברה חילונית - אני, בכל אופן, התנגדתי ועודני מתנגד בכאב להכשרת ענף המזון במתכונת ובתנאים שהוגשה לנו ע"י גורמי המשק. לפניכם הסיבות להתנגדותי (אם כל הכבוד ללא כן אינני סבור שמכתב ההסבר שלה על סיבות הערעור חידש משהו ומחייב הצבעה חוזרת):

(1) חדר האוכל שרוי במצב של הזנחה מוחלטת וזקוק להשקעה גדולה ורצינית בחידוש השלחנות, הכסאות, הקירות, עגלות החמוס וכו'. אין סעיף השקעות בכלל בדף התחשיב שהוגש לנו בתאריך 16.6.98 בחתימת שריטה וקולין. השקעה כזאת מתחייבת בלי כל קשר להכשרת ענף המזון. כל תייר בעל ראייה נורמלית בודאי מתרשם לשלילה ממראה עיניו כיום. וגם בלעדי תיירים ואורחים בלינה הכפרית, המצב העכשוי הוא עלבון לכל הסועדים בחדר האכל.

(2) מופיע סעיף 'סבסוד מתוכנן' המסתכם במעל מליון שקל מבלי לציין מעין יבוא הסבסוד. זה מצב שגובל בשערוריה.

(3) מדובר ב "מכירות למפעל, לארועים, ללינה וכו'" מבלי לציין אם נעשה סקר שווקים כן או לא. בתקופה של תיירות שפל, בדבורים סתמיים על 'ארועים' קשה להשתכנע שאכן מדובר בתוכנית שזכתה למחשבה אסטרטגית מעמיקה.

(4) העלות האמיתית של הרחבת המלונן, שהיתה גבוהה בהרבה מן התוכנית שהוגשה לנו לאשור, צריכה ללמדנו שיש להתיחס בזהירות לתוכניות המוגשות לנו שאינן מפורטות ובדוקות.

פתרון לבעיית חדר האוכל

יש למצוא פתרון למצבת כוח האדם של ענף המזון. זה אפשרי במידה ויגלו מנהלת משאבי האנוש ומוסדות המשק גמישות מחשבתית - שרוד מערכות בכל הקשור לסדר קדימויות כוח האדם בחדר האוכל ויחס לחיוניות ענפי השרותים. אני מציע (א) שנשקיע בכל הדרוש לתקון המצב העגום בחדר האוכל (על חשבון תיירות אם אין מקור אחר).

(ב) שנגייס שני בנים/בנות שמשתחררים מצה"ל וניתן להם לעבוד ברכז חדר האכל בתשלום במשך מינימום של שנה. אני מעדיף לשלם לבנים שיעבדו בבית מאשר להוציא כסף על קבלן בלתי מוכר.

(ג) לגשת מיד לשיטה של קופה רושמת עם כל הסדורים הדרושים.

(ד) לעשות סקר שוק אמיתי ובסיסי על הצפוי לנו מתיירות, ארועים וכו'.

(ה) שנלך לאט ונבדוק שנה שנה האם כדאי ורצוי להכשיר ולקיים מטבח וחדר אוכל כשר.

מחשבה: כדאי לחשוב על נצול הפוטנציאל העצום של עבודת גמלאים בענפי שרות.

אריק א'

לחברים שלום,

לאלה שחושבים שחזרתי בתשובה - אל דאגה, אני עדיין נשארת פה, ורוצה לנסות להסביר את ההתלבטויות שמלוות אותי מאז שהובאה לאסיפה ההצעה בדבר "הפיכת חדר-האוכל למרכז רווח, כאשר אחד הצעדים יהיה הכשרת המטבח".

הלוואי ויכולנו להמשיך במצב הקיים, כלומר חדר-אוכל שמספק ארוחות ומשמש מרכז חברתי, תרבותי וכ'ו, אך כיום המצב מדאיג מאד, כפי שצויין אין מי שמעוניין להצטרף לדוד שמחזיק את חדר-האוכל, האקונומיה והמטבח - בתוספת מתנדבים - ועושה כמיטב יכולתו,
אך - עד מתי?

אני אוכלת באופן קבוע בארוחות צהריים, ומגיעה לרוב לקראת השעה 14.00, ובדרך כלל לא זוכה לקבל את אותה הארוחה שמקבלים הסועדים שבאים בשעות מוקדמות יותר, הן מבחינת התפריט והן בצורת ההגשה. כבר היום אנו עדים לעובדה שמספר הסועדים נמצא במגמת ירידה, ובסופו של דבר יתכן שלא נוכל להמשיך במסגרת זו ונאבד את המוסד האחרון שכה חשוב לכולנו.

מעמדה זו, של חוסר ברירה, ובכדי לנסות לשמור על חדר האוכל כמרכז המספק לחברה ארוחות ומהווה מרכז חברתי לכולנו - אני תומכת בהצעה של הנהלת המזון להפוך את חדר-האוכל למרכז רווח בשיטת הקפיטריה, והכשרת המטבח.

שינוי זה יאפשר לנו:

- לקבל הכנסות נוספות שכפר-הנשיא כה זקוק להן.
- המקום ימשוך יותר אוכלים גם מהבית וגם בחוץ, ומהרווח נוכל להשקיע במקום ולטפח שיהיה אסתטי, נקי ומושך יותר.

חשוב לי לציין שאני תומכת בהצעה להכשיר את המטבח בלבד, ואני לא תומכת בהכשרת חדר האוכל, לפי מה שכתוב בדף מתאריך 21.6.98 לגבי הכשרת חדר-האוכל והמטבח.

אני רואה חשיבות עליונה בהצבעת החברים בעד ההצעה, כי עד עכשיו לא נקטנו צעדים דרסטיים והמצב רק התדרדר. במצב הקיים, אנו עלולים לאבד נכס שכה חשוב לכולנו, אי לכך עלינו להחליט החלטה גורלית לקראת השינוי הזה, ולקוות רק לטוב.

להתראות בהצבעה,

לאה כץ

להלן סדר ההופעות ביום חג ההתיישבות - יום חמישי 2.7:

1. וידאו
2. שוש וגרשי
3. צילה ב"ר - סיפור
4. רות נ' ואלינועה ב"ד
5. שירה בציבור - 8 שירים
6. ג'קי ע' - סיפור
7. גרעין ה'
8. ג'ק ג' ורונה א' - שיר
9. גדי ע' - סיפור
10. ג'וני ושולמית פ' - שקופיות
11. רפי פ' - סיפור
12. שירה בציבור - 7 שירים
13. הופעת הוותיקים
14. הרקדה - זיוה מ'

תודה ולהתראות - דליה ב'.

1. בית הערבה

אני זוכר את בית הערבה
פיסת מדבר צרובה בארץ חרבה,
ירדן זורם, שקט כמו חלום
יום המלח מת,
מכאן ועד לסדום, עד לסדום.

המדבר כיסה אותה,
באבק לבן ורך
עץ ירוק בארץ חרבה,
איך נשכח את בית הערבה.

אני זוכר את ים המלח שם,
המים הכבדים, גלים בלחשם.
אסדת אשלג לזהטת מן החום
וכל הנצורים -
עוברים את ים המות לסדום.

המדבר כיסה אותה...

3. עין גדי

ים המוות הכחול בלאט ינוע,
וממעל עננה קטנה תשוט.
עץ האשל בדממה יווע
וכל קו בחול יפה חרוט.
האדמה תצהיב בלהט שמש
ואבק מחניק יעוף ברום
אך עין גדי לא תסבול בכמש
בה ישלוט גוון ירוק וחום.

עין גדי, עין גדי,
מה היה כי צמחת בחמה
עין גדי עין גדי
איך פלגים בה חותרים בשממה
עין גדי, עין גדי,
בה היופי יופע בכל הוד
והלב יהרהר ויחמוד
והלב יהרהר ויחמוד.

2. ולס להגנת הצומח

כבר פורחים נרקיסים בשמורות הטבע
מרבדים נפרשים בשפלת החוף
כלנית וכרכום אלף גון וצבע
והחוק שאומר - כאן אסור לקטוף!

רק עלי אין החוק משגיח,
רק עלי איש אינו שומר,
לו היו לי עלי גביע, אז היה מצבי אחר!

ארזי הזהר, אל תיגע באיריס!
צבעוני ההרים הוא מחוץ לתחום!
כל גבעה נשאה בשולי העיר היא
שטח בר מוגדר ואזור רשום!

אז אני לפעמים חושבת
כי היה זה אולי רצוי,
לו הייתי נרקיס או רקפת
או אפילו איזה בן חצב מצוי.

הסתכלו מה שקורה לי בדרך
כל אחד עובר - חוטף - קוטף - קולע לו זר.
לו הייתי חיה או פרח -
אז היה מצבי אחר!

4. שלוה

על המחנה נדלק ירח
על המאהל כוכב זורח
והזמן כמו גומי מתמרר
ליל שבת בלי טעם ובלי ריח
והשקט את הלב קורע.

איזו מין שלוה ולא עושים שום דבר
איזו מין שלוה ועוד שבוע עבר.

השבת בכלל אינה עוברת
כבר קראנו את עיתון הערב
שרנו כבר שירי מגל וחרב
כבר תפרנו את החור בגרב
ופתרנו תשבצים בלי הרף.

איזו מין שלוה...

5. שיר אהבה בדואי

צלילי חליל אל החולות של המדבר היה שולח.
ליטף הוא את גופה הרך והסופה טרפה הכל.
'חדל להיות כמו החולות,
אני רוצה אותך כמו סלע'
או הבטיח 'לא לנרוד שוב כמו החול'.

כשהרוחות אותו ליטפו בעז אחז במוט האוהל.
אחניו אטם הוא לא לשמוע
לא לנשום כלל את הצליל.
'אתה נוד' לחש מידבר 'אתה נקבר באוהל צר'
והכבשים פגעו בו כדי כמו חליל.

אוהוהוהוהו, קול קורא לנרוד לנרוד.

וכשפרצו השטפונות שכח את כל מה שהבטיח.
אל הצלילים של החליל הושיט ידיים בסופה.
במחול טרוף בקני הסוף,
נסחף שיכור כמו חול ברוח,
גם הסלעים פרשו כנפיים כמו אנפה.

וכשחזר שוב על סוסו להעמיק את מוט האוהל,
אל היריעות הוא בחוטים
ובצבעים מילים רקמה: 'ברוך שובך בוגד,
אחז היטב במוט האוהל,
כי גם אותי סופה נודדת סחפה'.

אוהוהוהוהו קול קורא לנרוד לנרוד.

6. בלילות הקיץ החמים

בלילות הקיץ החמים, שום דבר אינו קורה.
אולי כוכב נגח מבעד לחלון פתוח,
אולי צרצר נשמע הרחק,
אך אפילו השען לא מתקתק.
בלילות הקיץ החמים, שום דבר אינו קורה.

מתחת לעץ התות בכפר יושבים ומדברים.
קוראים בספר בעל ריח ישן,
עוצמים עיניים ושותקים.
שום דבר אחר אינו קורה, בלילות הקיץ החמים
מתחת לעץ התות בכפר יושבים ומדברים.

7. נעמה

עמק חורש סוד ילבשו
שמש כבר חובקה ההרים
מרחבים יחדיו רגשו
מי יורדה אל הכרמים

אן תלכי
אן תסורי לבדך
אי דרכך יורדה
ספרי לי נעמה
סוד לי קט, אשוח לי בדד
לרוחות אגל סודי...

הבוצרים שירם ירונה
בכרמים הרוח שט
צפורים עפות צפונה
נעמה שרה בלאט

אן תלכי...

8. לפנות ערב

בין ברושים יורד הערב
הסתכלי הצל קרב אלינו
יחפים נלך בשדות השלף
כי היום יפתי עובר.

על כתפך ידי תנוח
וצילי על יד צילך פוסע,
מן הים עכשיו נושב הרוח
כי היום יפתי עובר.

בואי נשב הכל רוגע,
בין עצי הפרדס היום שוקע
בעלי גפנים הצל נוגע,
בחורשת האקליפטוס כבר החושך מתחבא.

9. אילו ציפורים

אילו ציפורים אשר עפות מעל הים
אילו ציפורים היו דוברות כבני אדם
אלו סיפורים היו ודאי לציפורים
על הארצות אשר מעבר להרים.

כל חופי הפלא כל אגמי התכלת
כל הרכסים המושלגים
כל ימי הפרך שחלפו בדרך
כל השבתות והחגים.

אילו ציפורים אשר עפות מעל הים
אילו ציפורים היו דוברות כבני אדם
אלו מין שירים היו ודאי לציפורים
איזה קרנבל היה לכל המשוררים.

כל ירק היער, כל חשכת הסער
כל חמדת הקיץ בלבבות
זו אשר הופכת לצבעי שלכת
של האהבות הנכזבות.

אך הציפורים נאמנות לשתיקתן
ועם בוא הסתיו
הן ממריאות במחי כנף
והסודות
איתן.

דפי מידע

מס' 252

תאריך 28/6/98

הסביר, כי לדעתו, מעמד של תושב אינו מאפשר תהליך של קליטה והתערות מספקת בקיבוץ.

לאחר דיון הוחלט: המזכירות ממליצה על בואם של אבישי ואריאל לכפר הנשיא למשך שנה, ומעבירה את הטיפול בזוג לידי ועדת קליטה. ב-5 החודשים הראשונים אריאל תלמד באולפן. מומלץ: א. אריאל לא תקבל תקציב בזמן הלימודים, ב. ועדת קליטה תנקוט לגבי הזוג בכל התהליכים הפורמליים הנהוגים בקליטת משפחות בקיבוץ.

5. אחוז מהרנטה למקבלי הרנטות

בעקבות החלטת אסיפה לתת אחוז מהרנטה למקבלי הרנטות, צוות התקציבים המליץ לתת 20% מהרנטה. מאחר שהקיבוץ נקלע לקשיים תקציביים, אותו סכום הוקפא בעת שאישרנו את תקציבי קיום 98. בשיחה שנערכה עם מקבלי הרנטות יחד עם שריטה, קולין וצילה, סוכם על דרך הפשרת הסכום: "לכל אחד ממקבלי הרנטות ייפתח תקציב נוסף (דוגמת פולין) אצל ג'נט ג', ושם יופקד השנה התקציב המוקפא של 20% מהרנטה. הסכום יופשר החל מה-1/1/99".

משרד החינוך, שכלל צבירת קרן השתלמות אישית. שמו של מקס נשמט בטעות על ידי ביה"ס והקיבוץ מרשימת המורים הנ"ל ולכן לא צבר קרן השתלמות. הסכום שהיה מיועד לקרן, הועבר לקיבוץ עם המשכורת.

מקס ביקש מצוות עובדי החוץ להכיר בזכויות ההשתלמות שלו, כאילו צבר את הקרן. הצוות המליץ. הוחלט: קרן ההשתלמות של מקס הופרשה בשנים האחרונות ישירות לחשבון כפר הנשיא ולא על שמו, כך שהכסף הגיע לקיבוץ.

המזכירות מכירה בכך שמגיעות למקס זכויות כאילו הופרשו על שמו סכומים לקרן השתלמות, וכשירצה לצאת להשתלמות, יהיה איתו הסכם דומה לכל המורים. המזכירות מזכירה שקרנות ההשתלמות של כל עובדי החוץ שייכות לקיבוץ וכל חבר הרוצה לממש השתלמות ולימודים חייב לתאם זאת עם הקיבוץ.

4. הצעה חדשה לגבי בואם של אבישי ואריאל פרלסון לקיבוץ

(מוזמן גייסון)

בישיבת המזכירות מיום 22/5/98 הוחלט: אבישי ואריאל יבואו לקיבוץ כתושבים במגמה לבדוק קליטה בקיבוץ. גייסון

דוח ישיבת מזכירות מס' 145 מיום 17/6/98

נוכחים: רחל ג'. צילה, תמיר, דליה ב', נעה מ', שריטה, טומי, שרית, קולין, גילי.
מתנצלים: רובי, קרול, דרור (מילואים).

1. דווח על שער המשק

דווח שהוחלט על תיקון שער המשק. מצפים לכיסוי חלקי של העלות על ידי הביטוח. עלות משוערת של התיקון - 17 אש"ח.

2. אישור (בדיעבד) של הקמת מפעל מיצוי צמחי מרפא במרכולית

הישנה צילה הציגה את הנושא בצרף דוח ועדת התכנון מיום 22/2/98 שהחליטה בנדון, וביקשה אישור פורמלי של המזכירות. בכל מקרה, בתכנית האב של ועדת תכנון, כל הבנין מיועד לקהילה ולא לעסקים, ולכן ההשכרה היא לטווח זמן מוגבל. המזכירות אישרה בדיעבד את החלטת ועדת תכנון.

3. קרן השתלמות-מקס

מדד לפני כ-7 שנים עבר ביה"ס עמק החולה לחישוב שכר למורי הקיבוצים, כמו

י"ח סיון, תש"ח
12 יוני, 1998
Tamarich

להודים
למורים ולעובדים

שלום רב,

הנדון: קיצוצים בהקצבות משרד החינוך

אנחנו רוצים לשתף אתכם בגזירה שנחתה על בית ספרנו בימים האחרונים.

משרד החינוך החליט לבטל את מרכיב קו העיסמות בשכר הלימוד. לאחר שבותי הספר של קו העיסמות (כולל עמק החולה) איימו להפגין ולשבות, הגיע מסמך רשמי ממשרד החינוך על שינוי בקריטריונים להקצבה לבתי"ס בסעיף הנקרא "מוחזקויות". לפי הקריטריונים האלה שאיש איננו מפרט אותם בפנינו, יהיה קיצוץ של 2/3 בהקצבות לעמק החולה.

נכון להיום הקיצוץ מגיע ל - 800,000 ש"ח לבית ספרנו.

כל נסיונותינו בעזרת בתי הספר האחרים ובעזרת ראשי המועצות האזוריות שלנו לבטל את רוע הגזירה לא הניבו פרי עד כה.

אנו ממשיכים להאבק ולנסות לגייס לעזרתנו את כל הגורמים שיכולים לסייע. וייתכן שגם תהיה שביתה עוד לפני תום שנה"ל. עם זאת, אם לא יחול שינוי נאלץ לקצץ בשרותים הניתנים לתלמידים ולמורים, לקצץ בשעות לימוד ואף להעלות את שכר הלימוד. ההחלטות בנושאים אלה תתקבלנה בקרוב.

אם יש ביניכם מי שיכול לעזור בעצה או במעשה, אנא צרו אתנו קשר.

בברכה,

חיים דולפין
והנהלת עמק החולה

העתיקים:

מזכירי הקבוצים והמושבים של עמק החולה
רכזי ועדות חינוך של הקבוצים והמושבים של עמק החולה
אהרן ולנסי - יו"ר מא"ע
שלום רובין - יו"ר מבד"ר
מנהלי בתי"ס התיכוניים באצבע הגליל

הוחלט: המזכירות מאשררת את החלטת צוות התקציבים שהסכום שיירשם הינו 20%. היות שהסכום הוקפא, המזכירות מאשררת את ההסכם שהוצג בדבר הפרשת הסכום בינואר '99.

6. כרטיס הנחה לסופרסל

שריטה דווחה שהמרכולית חתמה על הסכם לרכישת מוצרים דרך רשת סופרסל. בעקבות זאת חברים יכולים לקבל כרטיס מגנטי, המקנה הנחה ברשתות שיווק שונות. טופסי הרשמה חולקו לחברים.

7. היתר לשימוש במתקני הקיבוץ לטיפול אלטרנטיבי לחברים שלא דרך מוסדות הקיבוץ

מספר חברים וגיל ברגהרט (חברה של זוהר דבולט) פנו בבקשה, לתת לגיל לטפל בחברים בקרוון של ליבה ופיליס.

המזכירות מאשררת עקרונית את הבקשה למשך שנה. היות ומתנהל עסק, האישור יהיה כפוף להסדרת הנושא הכספי ונושא מס הכנסה. על צילה לבדוק לסגור את הסוגיות עם עו"ד קופרשמיט.

רשמה: צילה

חדשות מועדת הביקורת

מכיוון שהמבקר דוד טל מתחיל לעבוד ביום ראשון הקרוב, וכנראה לא יופיע דף מידע לפני זה, אנחנו מפרסמים את הדו"ח הזה חוץ מהמסגרת הרגילה.

22.6.98 ו 18.6.98

מס. 6, 7

דו"חות וו. הביקורת

נוכחים: אביבה, הנרי, יונתן, שמואל, מיכאל
בישיבה השניה דויד טל המבקר החיצוני היה נוכח.

סדר יום: 1. דו"ח מיונתן על רשימת החלטות של האספות שהתקיימו בעבר, כולל העבר הרחוק.

2. הכנת הישיבה עם המבקר

1. יונתן מסר שבארכיון נמצאים כל הפרוטוקולים של האספות בסדר כרונולוגי. יונתן יכין אינדקס לפי נושאים.

2. עברנו על הנושאים לבקורת שהועלו ע"י חברים כולל אלה שהוצעו ע"י בעלי תפקידים.

הוחלט: להעלות לדיון עם דויד המבקר את הנושאים הבאים כדי להחליט על הנושא

המתאים לבדיקה הראשונה:

* המערכת הארגונית החדשה, כולל מערכת קבלת החלטות, כפי ששורטט בחוברת "מבנה ארגוני חדש בכפר הנשיא"

* מערכות מידע

* מערכת נוהלים ובקרה לעבודת חוץ

* מערכת הטיפול בקרקעות ונכסים של הקיבוץ

* מערכת ענף אחד

* מערכת השירותים הטכניים

אחרי דיון ארוך סוכם להטיל על דויד שתי משימות:

1. בדיקת החוברת "מבנה ארגון חדש" כדי לציין נושאים שלא הוגדרו עד הסוף.

2. בדיקת מערכת השירותים הטכניים.

משום ששני הנושאים דורשים פגישות עם חברים שקשורים לענין, אנו נהיה בקשר עם החברים כדי לתאם פגישות.

רשם - מיכאל

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * EXACTLY half a century ago today a lorry set out from kibbutz Machanaim, with dimmed head-lights, in the middle of the night. On the lorry sat some 50 youngsters, tin-hats on their heads and rifles between their knees. They set out on a wonderful adventure (so they thought), skirting the Syrians who were at that time sitting this side of the Jordan, and when the sun rose they found themselves amongst a heap of rubble, which was all that remained of the small and poor village of Mansura. I could go on like this for ever, but a few things HAVE changed in the district since then! Now I come to think of it, some of us oldies could tell you about it, if you are intrested. TONIGHT (Thursday) some of us will portray the period (tongue in cheek), and even if you don't understand the language, you will have a little giggle.
- * At the week-end ten of our children are celebrating their collective Bar (Bath) Mitzvah, with a show on Friday evening, and the Aliyah 1-Thora on Shabbat at 9.00. (The show is called 'NIGHTMARES'...)
- * Our Rabbi Tirtsa is getting famous. A Bar-Mitzva boy and his family came from the States to have her perform the ceremony here. (The festive meal, however, was held at a five-star hotel in Tiberias.)
- * Welcome home to Shuli (Devon) who is here for a visit after not seeing the place for eight years. I must ask her what changes she sees. Orly (Arnold) is here with her daughter, Teva, and Daria (Renee Tenna's granddaughter) has arrived from South Africa with her young family. Towards the middle of the month we shall see a lot of more of 'our' children, we hope.

Shabbat Shalom, and - here's to the next 50 years. INGE

And these are the children celebrating their Bar-Mitzvah:

Ohad Devolt
Gil'ad Agam
D'vir Ben-Reshef
Ziv Noy
Chalomi Ma'ayan-Tartif

Yasmin Malinah
Nirit Ginat
Edan Ben-Ze'ev
Ro'i Edelstein
Shiran Harmatz

JAHREZEIT
14 Tammuz (1966) - Shalom Namali

MAZAL TOV

** HAPPY BIRTHDAY **

- 5.7.98. Meiron Schwartz
 Jacky Amar
 Efrat Eden
 Vered Kolkar
 Oren & Shaked Collman (R.Rachmani - grandchildren)
 Yili Cina (grandson)
 TOM HADYAN
- 6.7. Mrs. Anne Bilgory
 Ofri Wagner
 Mika Harmatz
- 7.7. Avner Waller (M.Cohen - grandson)
 Adi Levine (granddaughter)
 Yarden Frank
 Daphne Shayngesicht
- 8.7. Yotam Amit
 Ori Yehuda Etham (Erenberg - grandson)
 Mika Waller (M.Cohen - granddaughter)
 Allon Eder (grandson)
 Daniel Cohen (grandson)
- 9.7. Marie Orion
 Osnat Agmon
 Allon Primost
 Dana Ben-Chaim (granddaughter)
 Klil Noy
 Olga Eliav
- 10.7. Yehuda Eder
 Shaked Frank

** HAPPY ANNIVERSARY *

- 11.7. Jason Pearlson
 Asher Ayalon
 Tomer Levine (grandson)

- 6.7. Miriam & Amnon Ha-me'iri
 7.7. Jean & Willy Pincus
 Riki & Yaron Cina
 Chris & Shmulik Epstein

- 8.7. Vita & Reuben Mendzigursk
 Tirza & Ofir Shuval

- 10.7. Yehudit & Kenny Whitham
 Dorit & Miki Chait
 Michal & Ya'akov Dadosh

